

RIKSDAGENS SVAR 239/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och av 12 c § lagen om pension för arbetstagare

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och av 12 c § lagen om pension för arbetstagare (RP 243/2002 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 47/2002 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att den inbördes fördelningen av betalningsandelar mellan arbetsgivare ses över innan det nya avgiftssystemet för finansieringen av utkomstskyddet för arbetslösa tas i bruk för att de små arbetsgivarnas relativa betalningsandel inte skall öka.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 24 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1069/2000,
ändras 1 och 3—7 § samt 8 § 1 mom., 10 § 1 mom., 11 och 13—14 §, 15 § 2 mom., 16 §, 18 § 3 mom., 19 § och 22 § 2 mom.,
av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1280/2000, 10 § 1 mom. och 11 § sådana de lyder i lag 917/2000 och 18 § 3 mom. sådant det lyder i lag 639/2001, samt
fogas till lagen en ny 4 a §, till 12 § nya 3 och 4 mom., till 15 § ett nytt 3 mom, till 18 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 19 a § och en ny kapitelrubrik framför 24 § samt nya 24 a—24 d § och till 25 § nya 2 och 3 mom. som följer:

1 §

Lagens syfte

Arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (/2002), utbild-

ningsstöd inom den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (/2002) och alterneringssättning enligt lagen om alterneringsledighet (/2002) finansieras genom en statsandel

som motsvarar grundtrygghetsandelen, genom arbetslöshetsförsäkringspremier enligt denna lag, genom arbetsgivarens självriskpremier enligt utkomstskyddet för arbetslösa (*självriskpremier*) och genom medlemsavgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) så som bestäms i denna lag. De arbetspensionstillägg som avses i arbetspensionslagstiftningen, vuxenutbildningsstödets förtjänstdel och de förvaltningskostnader som avses i lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000), de förvaltningskostnader och yrkesexamensstipendier i fråga om andra än i tjänste- eller anställningsförhållande till staten varande personer som avses i lagen om Utbildningsfonden (/2002) samt den lönegaranti som avses i lagen om lönegaranti (866/1998) finansieras med avgifterna enligt denna lag så som bestäms i denna lag.

Om finansieringen av arbetslöshetskassorna bestäms i lagen om arbetslöshetskassor.

3 §

Konjunkturbuffert

För att trygga likviditeten och balansera ändringar i arbetslöshetsförsäkringspremierna till följd av prognostiserbara nationalekonomiska konjunkturfluktuationer har arbetslöshetsförsäkringsfonden en konjunkturbuffert, som utgör skillnaden mellan fondens tillgångar och skulder. Vid fastställandet av arbetslöshetsförsäkringspremierna kan prognosen om fondens maximibelopp uppgå till högst ett belopp motsvarande utgifterna för en arbetslöshetsgrad på 3,6 procentenheter. Vid vikande konjunkturer kan arbetslöshetsförsäkringsfonden ha ett underskott som motsvarar samma arbetslöshetsgrad.

Vid fastställandet av konjunkturbuffertens belopp beaktas de från självriskpremierna influtna medlen så att de fördelas jämnt mellan de fyra år som följer efter det år då självriskpremierna redovisats.

4 §

Finansiering av inkomstrelaterad dagpenning

Som statsandel till en arbetslöshetskassa betalas för varje inkomstrelaterad dagpenning ett belopp som motsvarar grunddagpenningen enligt 6 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om inkomstrelaterad dagpenning betalas jämkad eller minskad enligt 4 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, betalas i statsandel ett belopp som motsvarar grunddagpenningens relativa andel av varje full inkomstrelaterad dagpenning enligt 6 kap. 2 § 1 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

För inkomstrelaterade dagpenningar för permitteringstid och för tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalas inte statsandel. Som arbetslöshetsförsäkringsfondens andel betalas till arbetslöshetskassan för dessa dagpenningar 94,5 procent av utgifterna.

Arbetslöshetskassans andel av varje inkomstrelaterad dagpenning är 5,5 procent, om inte något annat följer av bestämmelserna i 1 och 2 mom. Om förhöjd inkomstrelaterad dagpenning betalas enligt 6 kap. 2 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, beräknas arbetslöshetskassans andel dock av inkomstrelaterad dagpenning som beräknats enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

För andra än i 2 mom. avsedda inkomstrelaterade dagpenningar betalas som arbetslöshetsförsäkringsfondens andel till arbetslöshetskassan för varje inkomstrelaterad dagpenning skillnaden mellan den betalda inkomstrelaterade dagpenningen och beloppen enligt 1 och 3 mom.

Om en företagarkassas finansiering, om statsandel till en arbetslöshetskassas förvaltningskostnader, om arbetslöshetsförsäkringsfondens andel samt om betalningen av statsandelen och arbetslöshetsförsäkringsfondens andel bestäms i lagen om arbetslöshetskassor och i lagen om ofentlig arbetskraftsservice.

4 a §

Finansiering av tilläggsdagar

Om andelen av utgifterna för tilläggsdagar av arbetslöshetskassornas förmånsutgifter från och med 2011 växer från den andel som de i genomsnitt utgjorde under 2002—2006, minskas arbetslöshetskassornas andel av tilläggsdagarnas finansiering med denna relativa andel. Arbetslöshetsförsäkringsfondens andel av tilläggsdagarnas finansiering ökas med samma andel. Tilläggsdagarnas finansieringsandelar justeras först för tiden från 2011 till 2014 och därefter särskilt för att gälla från 2015.

Arbetslöshetskassans och arbetslöshetsförsäkringsfondens procentandelar bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet på de grunder som nämns i 1 mom.

5 §

Finansiering av förtjänststöd

Som statsandel till en arbetslöshetskassa betalas av förtjänststödet till varje deltagare i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning ett belopp som motsvarar grunddagpenningen enligt 6 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om förtjänststödet betalas minskat enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice, betalas som statsandel ett belopp som motsvarar grunddagpenningens relativa andel av varje full inkomstrelaterad dagpenning enligt 6 kap. 2 § 1 mom. lagen om utkomststöd för arbetslösa.

Arbetslöshetskassans andel av varje förtjänstdel av förtjänststödet är 5,5 procent, om inte något annat följer av 1 mom. Om förtjänststöd betalas till förhöjt belopp enligt 6 kap. 2 § 2 mom. lagen om utkomststöd för arbetslösa, beräknas dock arbetslöshetskassans andel enligt den förtjänstdel av den inkomstrelaterade dagpenningen som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

6 §

Finansieringen av övriga förmåner

I fråga om finansieringen av alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet iakttas i tillämpliga delar vad som i 4 och 8 § bestäms om arbetslöshetsdagpenning.

7 §

Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för betalningen av den försäkringspremie som avses i 12 c § lagen om pension för arbetstagare (395/1961) och som gäller arbetspensionstilllägg, av den premie som avses i 3 § lagen om statens pensionsfond (1372/1989) och som gäller arbetspensionstilllägg, av det belopp som avses i 31 § lönegarantilagen samt av det belopp som avses i 13 § lagen om Utbildningsfonden.

8 §

Finansieringen av grunddagpenningen och grundstödet

För finansieringen av grunddagpenningarna enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, av grundstöden enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice samt av de därtill hörande barnförhöjningarna betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden genom förmedling av social- och hälsovårdsministeriet till Folkpensionsanstalten den andel som avses i 23 §. Till övriga delar finansieras utgifterna med den statsandel som betalas till Folkpensionsanstalten.

10 §

Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för finansieringen av de förmåner som avses i 1 § till den del staten och de enskilda arbetslöshetskassorna inte svarar för detta. Om arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter när finansieringen av

arbetslöshetskassorna ordnas i praktiken bestäms i lagen om arbetslöshetskassor och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Arbetslöshetsförsäkringsfonden styr, utvecklar och övervakar verkställigheten av uppbördsförfarandet i fråga om premier, varom bestäms i 7 kap. Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för bestämmandet och för uppbörden av i 8 a kap. avsedd självriskpremie.

11 §

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfonden

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi och av verkställigheten av i 8 a kap. avsedd självriskpremie ankommer på Försäkringsinspektionen. Till övriga delar övervakas uppfyllandet av de förpliktelser som ålagts arbetslöshetsförsäkringsfonden i denna lag av social- och hälsovårdsministeriet.

12 §

Arbetsgivares premiebetalningsskyldighet

Utan hinder av vad som bestäms i 1 och 2 mom. är arbetsgivaren inte skyldig att betala arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om följande personer:

- 1) arbetstagare som tjänstgör på ett sådant finkst fartyg i utrikesfart som är antecknat i förteckningen enligt lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991) och som inte bor i Finland,
- 2) arbetstagare som enligt 3 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner,
- 3) ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 4) bolagsman i ett öppet bolag,
- 5) arbetstagare i vars fall det försäkringspremiestystem som tillämpas i den lagstadgade olycksfallsförsäkringen inte grundar sig på den av arbetsgivaren betalda lönesumman (arbetstagare med fast premie),
- 6) arbetstagare som enligt lagen om pension för företagare (468/1969) eller lagen om pen-

sion för lantbruksföretagare (467/1969) är skyldig att teckna i dessa lagar avsedd försäkring för sin huvudtjänst.

Arbetsgivaren kan på ansökan till arbetslöshetsförsäkringsfonden befrias från förpliktelsen att betala arbetslöshetsförsäkringspremie för en sådan arbetstagare som inte omfattas av Finlands lagstiftning om bosättningsbaserad social trygghet.

13 §

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie för delägare i företag

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie som skall betalas för delägare i företag som avses i 1 kap. 6 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall bestämmas så att premien motsvarar finansieringen av de förmåner till vilka delägarna är berättigade.

14 §

Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie består av grundpremie och tilläggsdagspremie. Tilläggsdagspremien bestäms så att den tillsammans med den i 8 a kap. avsedda självriskpremien räcker till för att täcka arbetsgivarens andel av de utgifter för tilläggsdagar som avses i 6 kap. 9 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Grundpremien bestäms på basis av arbetslöshetsförsäkringsfondens övriga utgiftsposter. Också självriskpremien beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie.

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av företagets lönesumma så att

- 1) vid graderingen av grundpremien tillämpas vad som bestäms i 18 § 3 mom.,
- 2) tilläggsdagspremien bestäms så att den sjunker lineärt från fullt belopp till en fjärdedel då lönesumman växer från 1,3 miljoner euro till 20,8 miljoner euro.

I 24 och 24 a § bestäms om storleken av den självriskpremie som bestäms enligt lönesumman.

15 §

Löntagares premiebetalningsskyldighet

— — — — —
 Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. är följande personer inte betalningsskyldiga:

1) arbetstagare som tjänstgör på ett sådant finskt fartyg i utrikesfart som är antecknat i förteckningen enligt lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991) och som inte bor i Finland,

2) person som enligt 3 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner,

3) ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,

4) bolagsman i ett öppet bolag,

5) familjevårdare som avses i familjevårdarlagen (312/1992),

6) arbetstagare i vars fall det försäkringspremiestystem som tillämpas i den lagstadgade olycksfallsförsäkringen inte grundar sig på den av arbetsgivaren betalda lönesumman (arbetstagarer med fast premie),

7) arbetstagare som enligt lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare är skyldig att teckna i dessa lagar avsedd försäkring för sin huvudtjänst.

Arbetstagarer kan på ansökan till arbetslöshetsförsäkringsfonden befrias från förpliktelsen att betala arbetslöshetsförsäkringspremie, om denne inte omfattas av Finlands lagstiftning om bosättningsbaserad social trygghet.

16 §

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie för delägare i företag

Arbetslöshetsförsäkringspremie för delägare i företag som avses i 1 kap. 6 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall bestämmas så att premien motsvarar finansieringen av de förmåner som delägarna är berättigade till.

6 kap.

Arbetslöshetsförsäkringspremiernas storlek

18 §

Arbetslöshetsförsäkringspremiernas belopp

— — — — —
 Ändringarna i löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall fastställas så att de fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall graderas så att premien för ett lönebelopp upp till 840 940 euro fastställs till en fjärdedel uttryckt i fulla hundraedels procent av premien avrundat till närmaste fem hundraedelar för den del av lönebeloppet som överstiger 840 940 euro. Om arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie sammantagna är mindre än två procent, skall löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie dock fastställas till 15 procent av det ovan angivna sammanlagda premiebeloppet.

— — — — —
 Med undantag från vad som bestäms i 3 mom. om minimibeloppet av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie kan löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie inte bestämmas till högre belopp än det som bestämts för det föregående året, om det i nämnda 3 mom. avsedda sammanlagda premiebeloppet som utgör jämförelsegrund sjunker under det belopp som bestämts för det föregående året.

19 §

Inkomst som utgör grund för arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av den lönesumma enligt vilken arbetsgivares olycksfallsförsäkringspremie bestäms.

Statliga affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av de löner som affärs-

verken betalt och som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

19 a §

Inkomst som utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie

Den lön eller annat vederlag som erhålls i anställnings- eller tjänsteförhållande eller i annat tjänstgöringsförhållande och som betalts som ersättning för arbete utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Som lön för utlandsarbete betraktas den lön som borde betalas i Finland för motsvarande arbete eller lön som annars kan anses motsvara nämnda arbete.

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie innehålls inte från lön som betalts enligt lönegarantilagen och inte heller för sådan kompletteringsdagpenning som betalts av en i samband med arbetsgivaren verkande sjukkassa.

22 §

Försummelse av betalningsskyldigheten

På arbetslöshetsförsäkringspremier som inte har betalts inom utsatt tid uppbärs dröjsmålsranta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982). Arbetslöshetsförsäkringspremierna och dröjsmålsranta får utmätas utan dom eller beslut så som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

8 a kap.

Självriskpremie för arbetsgivares utkomstskydd för arbetslösa

24 §

Betalningsskyldighet

I 12 § avsedd arbetsgivare vars lönesumma som utgör grund för arbetslöshetsförsäkringspremierna under det år som föregår uppsägnings-

året samt statens räkenskaps- eller affärsverks motsvarande lönesumma är minst 1,3 miljoner euro är skyldiga att betala självriskpremie för utkomstskyddet för arbetslösa, om

1) den arbetslöshet som beror på att anställnings- eller tjänsteförhållandet har sagts upp fortsätter så att personen ifråga blir berättigad till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

2) den rätt till arbetslöshetsdagpenning för en år 1950 eller därefter född person som beror på att anställnings- eller tjänsteförhållandet sägs upp och som börjat efter uppnådd 60 års ålder fortsätter efter det att personen ifråga har fyllt 63 år eller han eller hon har börjat erhålla ålderspension efter att ha fyllt 62 år och arbetslöshetsdagpenningen har fortsatt ända till övergången till ålderspension.

Arbetsgivaren är inte skyldig att betala självriskpremie, om

1) anställningsförhållandet har börjat efter den dag då den försäkrade fyllt 50 år och har varit mindre än tre år, eller

2) anställningsförhållandet har sagts upp enligt 7 kap. 2 § arbetsavtalslagen (55/2001) eller hävts enligt 8 kap. 1 § i nämnda lag av andra än hälsomässiga orsaker som beror på arbetstagaren, eller

3) arbetstagaren har sagt upp sig på eget initiativ och utan arbetsgivarens medverkan.

Om den uppenbara avsikten med ett företagsarrangemang har varit att kringgå bestämmelserna om självriskpremie, kan arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa premien enligt det läge som gällde före ovan nämnda arrangemang.

24 a §

Självriskpremiens belopp

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten utgörs grunden för självriskpremierna av det belopp motsvarande förmånsutgiften som skulle betalas till den uppsagda arbetstagaren till ett belopp motsvarande den inkomstrelaterade dagpenningen från det att tilläggsdagarna börjar tills han eller hon fyller 63 år, dock minst ett belopp som motsvarar förmånsutgiften för ett år.

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten utgörs grunden för självriskpremie av det belopp som motsvarar förmånsutgiften enligt den inkomstrelaterade dagpenningen för den tid arbetslöshetsförmån har betalats till den uppsagda arbetstagaren från anställningsförhållandets slut tills han eller hon fyller 63 år.

Full självriskpremie är 80 procent av den förmånsutgift som avses i 1 och 2 mom. Full självriskpremie uppbärs, om företagets lönesumma enligt 24 § 1 mom. är minst 20,8 miljoner euro. Om lönesumman är mindre, sjunker självriskpremie lineärt så att ingen självriskpremie uppbärs, om lönesumman är högst 1,3 miljoner euro.

24 b §

Uppbörd och återbäring av självriskpremie

Självriskpremie uppbärs enligt 24 § 1 mom. 1 punkten då rätten till tilläggsdagar börjar och enligt 24 § 1 mom. 2 punkten då den uppsagda arbetstagaren har fyllt 63 år.

Om arbetsgivaren har ingått ett arbetsavtal som gäller tillsvidare med den av arbetsgivaren uppsagda arbetstagaren som är berättigad till tilläggsdagar och om arbetstagaren har varit i detta arbete under minst ett års tid, återbär arbetslöshetsförsäkringsfonden till arbetsgivaren på ansökan den del av självriskpremierna för tilläggsdagarna som förblir outnyttjad. Om arbetsgivaren på nytt säger upp arbetstagaren, uppbärs självriskpremie genast då arbetslösheten börjar, utan hinder av vad som bestäms i 24 § 2 mom. 1 punkten.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan avstå från att uppbära självriskpremie, om dess belopp är ringa.

24 c §

Beslut om självriskpremier

Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall ge ett skriftligt beslut till arbetsgivaren om beloppet och återbäring av självriskpremie samt om avstående från att uppbära sådan premie. Innan beslutet ges skall arbetslöshetsförsäkringsfonden

bereda arbetsgivaren tillfälle att framlägga en skriftlig anhållan om befrielse från självriskpremie och eventuell utredning i anslutning därtill. Utredning om anledningen till att anställningsförhållandet upphört kan begäras av arbetstagaren, om detta behövs för att avgöra ärendet.

Vid givande av beslut iakttas i tillämpliga delar lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).

Självriskpremie enligt beslutet kan utsökas utan dom eller beslut så som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg. Om premien inte betalas inom utsatt tid, skall årlig dröjsmålsränta betalas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen.

24 d §

Rätt att erhålla uppgifter

Då rätten till tilläggsdagar börjar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller då en i 24 § 1 mom. 2 punkten avsedd person har fyllt 63 år och utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla och att lämna ut uppgifter är arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skyldiga att utan avgift till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa självriskutgiften. Sådana uppgifter är

1) personbeteckning och andra identifieringsuppgifter,

2) den kalkylerade betalningstiden för tilläggsdagar som beräknas från personens i fråga första tilläggsdag till 63 års ålder, eller antalet arbetslöshetsförmånsdagar som betalats till en i 24 § 1 mom. 2 punkten avsedd person,

3) storleken av den inkomstrelaterade dagpenning som betalas till personen i fråga,

4) i fråga om personer som erhåller grunddagpenning, de perioder som inräknas i arbetsvillkoret och löneuppgifterna för motsvarande perioder,

5) de uppgifter om anställningsförhållandet som dagpenningbetalaren har i fråga om arbete som uppfyller arbetsvillkoret, och

6) den tidsperiod utan ersättning som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa har på-

förts personen i fråga då tiden för arbetslöshetsdagpenning börjar och förvägrande av dagpenning på grund av ekonomisk förmån som erhållits av arbetsgivaren.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter skall Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten inom utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela uppgifter om de personer som under de förflutna sex månaderna övergått till tilläggsdagar.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter har arbetslöshetsförsäkringsfonden och de i denna lag avsedda besvärinstanserna rätt att på begäran och utan avgift av arbetsgivarna erhålla de uppgifter om anställningsförhållandet som behövs för att bestämma självriskpremien. Sådana uppgifter är utredningar i samband med de uppgifter som avses i 1 mom. 5 och 6 punkten, uppgifter om storleken av arbetsgivarens lönesumma av de försäkringsanstalter som avses i 29 § lagen om olycksfallsförsäkring och uppgifter om tjänstgöringsförhållandet av pensionskyddscentralen.

25 §

Ändrings sökande

Den som är missnöjd med arbetslöshetsförsäkringsfondens beslut om självriskpremie får söka ändring hos arbetslöshetsnämnden och den som är missnöjd med nämndens beslut får söka ändring hos försäkringsdomstolen. Ändring i försäkringsdomstolens beslut får inte sökas genom besvär.

I fråga om sökande av ändring iakttas i tillämpliga delar 12 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003, dock så att lagens 12 och 15 § träder i kraft den 1 januari 2004. Lagens 13 och 14 § träder i kraft den 1 januari 2008. Lagens 24 och 24 a—24 d § träder i kraft den 1 januari 2009.

På finansieringen av de alterneringsersättningar i fråga om vilka alterneringsavtal enligt 17 § lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995) har ingåtts till och med den 31 december 2002 tillämpas lagens 6 §, sådan den lydte då denna lag trädde i kraft.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för finansieringen av avgångsbidrag och vuxenutbildningstillägg till avgångsbidrag enligt 18 § 2 och 3 mom. lagen om Utbildningsfonden.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 12 c § lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 12 c § 1 mom., sådant det lyder i lag 561/1998, som följer:

12 c §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan, den i lagen om kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare nämnda kommunala pensionsanstalten samt kyrkans centralfond, som bedriver i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan nämnd verksamhet, skall den i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) avsedda arbetslöshetsförsäkringsfonden inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionsskyddscentralen betala en försäkringspremie vars belopp ministeriet fastställer så att det enligt beräkning motsvarar 80 procent av det belopp som skulle erhållas, om för

dagar som motsvarar i 7 f § 1 mom. 1—4 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga försäkringspremien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som upp bärs för pensionsskyddscentralens kreditförsäkring. Som lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger till grund för den förmån som avses i 7 f § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionsskyddscentralen och arbetslöshetsförsäkringsfonden kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott skall betalas på ovan nämnd försäkringspremie.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

—————
Helsingfors den 16 december 2002
—————